

Vertrouwen Moulinsart werd misbruikt

Op dinsdag 9 oktober 2007 werd de NV Moulinsart indirect op de hoogte gebracht van het feit dat de RTBF 's anderendaags, op woensdag 10 oktober 2007, een reportage zou uitzenden onder de titel « Tintin a-t-il vendu son âme au diable ? » (Heeft Kuifje zijn ziel verkocht aan de duivel ?).

De RTBF had namelijk in de dagen daarvoor een kopie van deze reportage verstuurd naar een aantal journalisten, teneinde een zo groot mogelijke ruchtbaarheid te geven aan de uitzending. Sommige van die journalisten hadden echter contact opgenomen met Moulinsart, om te peilen naar een reactie op deze reportage en meer bepaald op bepaalde passages die opgenomen waren met een verborgen camera binnen de muren van Moulinsart zelf.

Tot dan was Moulinsart NV niet op de hoogte gebracht van deze uitzending. De verbijstering was dan ook groot dat een privé-gesprek tussen een journalist van de RTBF en de h. Nick Rodwell, afgevaardigde beheerder van Moulinsart, en één van diens medewerkers stiekem was gefilmd om uitgezonden te worden. Nooit was er immers sprake geweest van een interview, en nergens was een microfoon of een camera te bespeuren geweest. Het onderwerp van het gesprek was een discussie over een eventuele samenwerking tussen Moulinsart en de RTBF : het betrof met andere woorden een zakelijk gesprek, van vertrouwelijke aard en in de privé-lokalen van Moulinsart.

Verder bleek ook dat in de reportage briefwisseling tussen beide partijen werd getoond, documenten waarop de RTBF zelf had laten noteren dat ze vertrouwelijk waren.

Vandaag is het dan ook duidelijk dat de RTBF nooit op een samenwerking voor dat programma heeft aangestuurd, aangezien een dergelijke mise en scène niet geïmproviseerd kan worden.

Het aanwenden van dergelijke middelen, die op zich een misbruik van het vertrouwen van de burger vormen, druist in tegen de deontologie van elke zichzelf respecterende journalist. Het gebruik

van verborgen camera's wordt trouwens streng gereguleerd door de interne deontologische regels van de RTBF.

Dergelijke journalistieke aanpak wordt doorgaans alleen aangewend bij het benaderen van misdadigers en trafikanten. Dit is dan ook het beeld dat de makers van het RTBF-programma hebben willen ophangen van de rechthebbenden van Hergé.

De gerechtelijke actie van Moulinsart in kort geding voor de rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 10 oktober 2007 tegen de programmamakers van de RTBF, had nooit tot doel de uitzending te doen verbieden, maar wel de passages die opgenomen werden met een verborgen camera en een flagrant misbruik van vertrouwen vormden, uit het programma te laten schrappen. De twee vertegenwoordigers van Moulinsart die op deze sluikse wijzen waren gefilmd tijdens hun privé-gesprek met de journalist, waren geschokt door het onetische optreden van hun bezoeker en voelden zich terecht geschaad in hun rechten op hun privé-leven en op hun eigen beeld.

De gewraakte passages duurden amper 2 minuten. Dat de RTBF besliste de hele uitzending te schrappen, is een beslissing van de zender zelf en kan dus alleen als autocensuur worden bestempeld.

De persvrijheid kent wettelijke grenzen, opdat de eer en het privé-leven van de burgers zouden gevrijwaard blijven, evenals hun eigen recht op vrijemeningsuiting. Het is aan de Justitie om te oordelen in welke gevallen deze beperkingen aan de orde zijn.

De persvrijheid is geen vrijgeleide voor journalisten om de meest elementaire regels inzake het respect van het privé-leven van de burger te overtreden of om de deontologie van hun beroep naast zich neer te leggen. Het feit dat de reportage eerst naar andere media werd verstuurd, bewijst dat het enige doel was te « scoren » bij een breed publiek. Deze zucht naar sensatie is uiterst betreurenswaardig, vooral omdat ze ingaat tegen de missie van een « openbare dienst » als de RTBF.